

тълъ центъръ постепенно започва да потъмнява, около него се образуватъ малки черни точки, които сж въ постоянно движение. Като се движатъ, тѣ заоблачаватъ свѣтлитѣ лъчи на този центъръ.

Сега, пожелавамъ ви, като ученици на окултна школа, да живѣте и да се ползувате отъ своята собствена опитностъ, а не отъ опитността на другитѣ хора. Докато се ползувате отъ вашата опитностъ, вие ще седите на Вѣчната канара, дето нѣма никакви опасности, никакви изненади. Ако нѣмате свои опитности, всѣки може да ви измами и подхлъзне. Ще кажете, че еди-кое си било реално, еди-кое си не било реално. Питамъ: ти живѣешъ ли? — Ако живѣешъ, ако си на Вѣчната канара, тамъ всичко е реално. Това лесно може да се провѣри. — Какъ? — Вземи свѣщъта на твоя животъ и вижъ, можешъ ли да четешъ на нейната свѣтлина. — Не мога да чета. — Щомъ не можешъ да четешъ, ти не си въ реалността. Ела сега при мене и вижъ, можешъ ли да четешъ на свѣщъта на моя животъ. — Мога да чета. — Щомъ можешъ да четешъ, сега и двамата сме въ реалността. Тази реалностъ никога не се измѣня. И мжченицитѣ, въ които е развито чувството на живота, никога не се измѣнятъ. Мжченията, гоненията, страданията не сж въ състояние да ги разклатятъ, да ги разколебаятъ. Тѣ всѣкога запазватъ своята радостъ. Следователно, дойдете ли до живота, не го търсете вънъ